

retmæssigt er i orden – sådan som det fremgår af bemærkningerne til det fremsatte forslag, vi har hørt om tidligere i dag, L 165.

Jeg vil anmode ministeren om – på trods af det, ministeren har sagt – at stoppe forsøget og sørge for, at forsøg i fremtiden foregår på et ordentligt lovgrundlag.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet. Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted i morgen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1891

1) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er statsministeren enig i, at det er uantageligt, hvis den nu forhenværende danske statsminister har givet politiske indrømmelser for at opnå posten som NATO's generalsekretær?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

[Lydudfald].

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Lige et øjeblik. Vi skal have mikrofonen tændt. Vi skal have lyd på hr. Frank Aaen. Hr. Frank Aaen råber normalt højt, men ikke højt nok i den her sammenhæng. Tak. Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:07

Frank Aaen (EL):

Er statsministeren enig i, at det er uantageligt, hvis den nu forhenværende danske statsminister har givet politiske indrømmelser for at opnå posten som NATO's generalsekretær?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det.

I forbindelse med besættelsen af internationale poster er det naturligt, at en kandidat eller det land, der præsenterer en kandidat, indgår i en dialog med de lande, som skal afgøre besættelsen af en stilling, og i den forbindelse kan de lande jo rejse forskellige emner og forskellige spørgsmål, som de lægger særlig vægt på i den pågældende organisations arbejde og til varetagelse af den internationale toppost. Jeg er bekendt med, at Anders Fogh Rasmussen indgik i en sådan dialog med de lande, der er medlem af NATO. Det finder jeg er meget naturligt.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:08

Frank Aaen (EL):

Det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte jo ikke, om han indgik i en dialog. Jeg har lagt mærke til, at statsministeren, der dengang hed Anders Fogh Rasmussen, havde fundet ud af, at dialog er godt i modsætning til under Muhammedkrisen, hvor dialog var skidt. Men jeg spurgte jo ikke om dialog eller ikke dialog. Jeg spurgte, om det er antageligt, hvis der gives politiske indrømmelser til en stat i forbindelse med at sikre en opbakning til at blive generalsekretær.

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi der var utallige ting fremme om, hvad der var stillet af krav fra den tyrkiske regerings side, og hvad der måske var givet af modydelser, f.eks. lukning af Roj TV, den kurdiske tv-station, der sender her fra København, fordi den er forbudt i Tyrkiet. Der er masser af rettigheder for kurderne, der er forbudt i Tyrkiet, herunder at kunne sende tv på kurdisk. Man har krævet, at den skal lukkes. Det er en sag, der har verseret i 4 år.

Der har aldrig været fremført noget bevis mod Roj TV. Radio- og tv-nævnet har frikendt Roj TV og sagt o.k. for deres programmer. I en sådan sag, der har verseret i 4 år, fandt politiet så lige før topmødet, hvor Anders Fogh Rasmussen skulle vælges, at det var meget bekvemt lige at tage til Ankara, til Tyrkiet, for at undersøge anklagerne mod Roj TV. Det kunne jo godt ligne en tanke. Mener statsministeren i virkeligheden, at det var en tilfældighed, at politiet valgte lige de dage, få dage før topmødet, til at rejse til Ankara for at rejse den sag, som Tyrkiets regering sætter så højt i deres ønsker?